

Podavatel:
Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátel
Na Hřebenkách 20
150 00 Praha 5

O.T.

P.P.
101 712/2000
110 06 Praha 06

1 ks

Adr

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

**První část hlavního projevu
předneseného na
IV. konferenci SCVP
dne 28. listopadu 2000
v Praze**

Vážené krajanky a krajani. Ve zprávě předsednictva nebudeme mluvit jen o plnění úkolů v posledních třech mandaních letech, ale také v uplynulých deseti letech. Címíme tak proto, že v letošní roce oslavujeme desáté výročí založení SCVP, tedy události pro volyňské Čechy nesmí důležitou, historickou.

Proč k této události došlo? Když byl rozpuštěn v padesátých letech Svatý Čechů z Volyně se sídlem v Záticích jakákoliv organizovaná činnost volyňských Čechů. Nastalo společenské, kulturní a zejména politické krajanské temno.

Takovou situaci jsme nesli velmi těžce. Když došlo k určitému politickému uvolnění v osmdesátých letech, začaly se postupně objevovat první známky našeho společenského obrození. Vznikly nejdříve některé písma, např. *Kronika obce Volkova* a příslušných obcí *Nezaváte časem*, za redakce Václava Širce a publikace *Nikdo neni zapomenut* od Rostislava Hlaváčka. V té době vysla též první historická kniha o volyňských Čechích z pera Jaroslava Vaculíka. Bylo to pro nás velké, přijemné překvapení. Byli jsme mu to ve velmi vděční.

Bry začaly krajanské schůzky. Největší a nejznámější v Praze, jejichž iniciátorkou byla Helena Křížková. Vznikla první historická komise v rámci Svazu protifašistických bojovníků v Lounech a pak v Zátcích, jejímž předsedou došel Ing. Václav Petříček, tajemníkem Rostislav Hlaváček a členy VI. Hybler, M. Pánková, Ing. V. Šírc a prof. M. Šatava, která však svou činnost záhy ukončila.

Za krátkou dobu ale vznikla historická komise v Praze. Zde se zrodila myšlenka opětovného vytvoření zájmové organizace volyňských Čechů. Byl zvolen proto její užší přípravný výbor ve složení prof. Miloslav Šťávata jako předseda a jako jeho členov Ing. Václav Petříček, red. Rostislav Hlaváček a o něco později byl k němu přizván Ing. Jiří Hofman.

Tito mužové projednali na svém zasedání dne 27. 6. 1990 cíle, poslání a právní základy naší nové organizace.

Dne 17. 7. 1990 byly zaregistrovány na ministerstvu vnitra stanovy a tím vzniklo

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Setkalo se s výrůstem pochopením a souhlasem všech krajanů. Tento 4 mužům a všem jejich příbuzným bychom dnes měli za tento čin poděkovat potleskem.

Začala velká organizační práce.

Dne 14. září 1991 mohli být delegati ze všech volyňských regionů na 1. konferenci v Praze informováni o úkolech Sdružení. Prvním hlavním úkolem bylo (citujeme z usnesení):

1. Zpřesňování historie Čechů z Volyně a vytvoření muzejní expozice

2. Vydávání Zpravodaje

Na výzvu Ing. Václava Petříčka se začaly sesívat kroniky jednotlivých obcí. Jejich počet se pochybuje kolem 75. Jsou vesměs uloženy v Národním muzeu. Značná většina z nich jsou stručné, malé, jen několikatránné spisy. Pouze asi osm z nich má větší knižní formát, např. kronika Hučle České, Dembrovky, Chomoutu, Michalovky, Michny Sergejevky, Kvasilova, Kupičova (vydaná před 2 roky) a celá nedávno vydaná kronika Boratina.

Nebývalým způsobem se začala rozrůstat publikáční činnost. Vydali jsme např. knihu Simka, Pospišil, Hofmana, Palíčky, Dufka, Zárecká a dalších. Podrobno jsme je hodnotili na předchozích našich zasedáních.

Některí volyňští krajané psali a vydávali své knihy i mimo Sdružení. Největší jejich počet více než 40 titulů vydal Tomáš Tománek, zřejmě donedávna v New Yorku. Jsou to vesměs sbírky básní rozsezené zdejší volyňským krajanům. Pak to byla bánská Hřibovská a některé další.

Avsík největší pozornost věnoval záhy vedení Sdružení sesípání a vydání podrobných *Dějin volyňských Čechů*. Po připravném období požádal doc. Vaculíka o jejich sesípaní. Ten naši žádosti vyslal a dne 28. 11. 1994 byla podepsána autorská smlouva, kterou sám vypracoval, nám předložil k podpisu, v níž se zavázal sespat *Dějiny volyňských Čechů* do r. 1947 a text předložit do konce roku 1994 tak, aby byl vydán v r. 1995. Doc. Vaculík tento termín bohužel nedodržel. Byli jsme nuceni je vydávat po částech, jako I. a pak II. díl, tak jak se nám dařilo od něj text získávat. Máme tedy sesípaný a vydáný díljený jen do konce druhé světové války a bohužel ještě s titulem zpozděním.

Doc. Vaculík je měl napsat, opakujeme, až do r. 1947, včetně naší reemigrace a usídlování. Později dobu odmítal napsat. Obrátili jsme se proto na jiného historika a tim je Dr. Helena Nosková z České akademie věd v Praze.

Ta studovala dějiny volyňských Čechů rovněž a některé úseků z nich publikovala knižně např. o reemigraci a usídlování. Ta je ochotna podílet se na sesípání konečného úseku dějin volyňských Čechů, tj. od konce druhé světové války až do dnešního dne.

Další naši publikaci je třetí vydání Kroniky Českého Malina a současně též vydání kroniky Michny-Sergejevky rodin, vyvezených na Sibiř, s příslušnými aktuálními doplnky k našim dějinám. Celá práce je těsně před dokončením.

Dále připravujeme publikaci, v níž chceme zachytit a pro dějiny III. uchovat památku na přední volyňské Čechy, kterí v rámci naší vnitřnosti na Volyni a také po návratu do vlasti vynikly nebo se přímo proslavily.

Požádali jsme proto vedoucí všech regionů, aby nás na takové jedince upozornili a zaslali nám o nich podrobnější informace. Získali jsme jich již pozoruhodné množství, dost však nám jich ještě chybí.

(*Tento projev přednesl předseda SCVP*)

Knihy s volyňskou tematikou do státních knihoven a knihovnicek českých spolků na Ukrajině.

(*Předneseno na Konferenci SCVP dne 28. 11. 2000*)

Nejdříve uvedeme základní informaci, která zádůležitě s titulkem tohoto článku nesouvisí.

Druhý den po návratu z návštěvy Volyně, dne 6. května 1995 zaslal Jiří Hofman předsednictvu *Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel* písmařný návrh, v němž obecně formulovaly nyšlenky věcnosti a způsob zřizování homotých památek o činnosti volyňských Čechů na Volyni.

Ústřední výbor SCVP dne 17. října 1995 schválil složení za tím účelem ustavené skupiny, jejímž vedoucím jmenoval tajemníkem *Sdružení Vladimíra Palíčky*, jednatelem J. Hofmana a několik členů (Marie Pánková, Miluše Dědková, Jan Křivka a další), jejichž počet měl právo skupinu menit.

Skupina vydala dne 9. ledna 1996 brožurku, kterou zpracoval J. Hofman a V. Palíček s *Námižnou* z zachování památky o písoběni Čechů na ukrajinské Závali, kterou *Ústřední výbor SCVP* na nejběžnějším zasedání schválil. Jako prioritní v ní uvedeno zřizování památníků, památných desek ap. v muzejnících obcí Český Malin a Michna-Sergejevka, kterou pak v místech spojených s vznikem a hranivimi boji čs. vojska na Ukrajině, na významných průmyslových a kulturních objektech založených Čechy a v neposlední řadě v bývalých českých obcích včetně úprav jejich hřbitovů. Tato brožurka byla rozeslána do regionů SCVP a používána pro argumentaci v různých organizacích.

Jedna věc je myšlenka, idea, a druhá její realizace. Co tedy ze schválených záměrů sa do této doby podařilo realizovat.

Jak známo, díky vysoké aktivity podskupin, kterou skupina ustavila dne 22. 6. 1996 na svém jednání v Záci a kterou vedla a vedle M. Pánková, dále díky tvrdému a autoritativnímu dozoru při stavbě pomníku Oldřicha Rejtka, jakož i bývalým památkám dlečrů finančních příspěvků od člena SCVP. Čs. obce legionářské a dalších organizací byl postaven památník obětem nacistické zvýbě v Českém Malině. Co zbylo dodat, zaznamenalo na konferenci a není to ušlo maty.

Díky iniciativě rodáků, kteří si povídali výzvy výše uvedené skupiny ve Zpravodaji č. 7/1996 pod názvem *Aby brázda vyoral Čechy na Volyni neznakma...*, byly odhaleny památné desky v obci Michalovce, v Českém Boratíně a ve Vilhelmovce.

V Kyjevě byly z iniciativy Čs. obce legionářské odhaleny památné desky připomínající čs. protirakouský odboj, o čemž podávají informaci v samostměném sdělení.

Po této základní informaci o vzniku a dosavadním průběhu realizace myšlenky je možno se vrátit k tématu, uvedenému v názvu článku.

V duchu citovaného záměru připadl J. Hofman koncem roku 1997 na myšlenku, že pro zachování památky na působení Čechů na Ukrajině by bylo učinné vybavit vybrané státní knihovny na Ukrajině knihami s volyňskou tematikou. Snažil se pro myšlenku získat různé orgány počínaje generálním ředitelkem Národního muzea v Praze až po Ministerstvo kultury a Ministerstvo zahraničí ČR až po Vladyšenskou a Vladyšenskou knihovnu v Kyjevě, která sdružuje Ukrainer, žijící v ČR. Všem se myšlenka líbila, podporovali ji, ale jen morálky. Finančne mohlo uvolnit pouze Ministerstvo zahraničních věcí ČR, a to jen na náklup těchto knih pro 14 současných českých spolků, které jsou sdruženy v České nadnárodné radě na Ukrajině se sídlem v Kyjevě. Současnou předsedkyní ČNŘ je doc. Ludmila Muchinová.

Pokud autor myšlenky chtěl uvedenou akci uskutečnit, a on ji pro uskutečnění primárně myšlenky povozoval za účinnou, nezbylo než aby zajistil celé akce převzal na sebe. Požádal Vojtěšlavou Lohinovou, spoluautorku knihy *České písničky v Ukrainském Volyně*, která tehdy bydlela v Rovně, aby mu z tříduňského seznámení stovek státních knihoven na Ukrajině vybrala ty, v jejichž okolí Češi žili nebo ještě žijí. Po konzultaci také s Vladyšenskou knihovnou v Praze bylo vybráno 27 knihoven, které byly rozděleny na dvě skupiny podle předpokládaného čtenářského nebo vědeckého zájmu a s ohledem na to byla volena širší nebo užší sestava knih.

Sestava knih je:

1. Vaculík J.: Dějiny volyňských Čechů I. dil (II. nebyl tehdy ještě vydán)

2. Hofman J., Klicpera J., Pelcová V.: Historická mapa českého osídlení na Volyni

3. Pospišil J., Lohinová V.: České písničky z ukrajinské Volyně (slovník doprovodí je česky a ukrajinsky)

4. Paláček V.: Nezávratné časem, volyňští Češi v tankových bojích

5. Hofman J.: Češi na Volyni základní informace (ukrajinsky)

6. Zárecká J.: Sídlo volyňské země

7. Pospišil J.: Setkání a loučení

8. Hřibovská H.: Za houby pří do zahrád

V užití sestavy též poslaly titulní stránky.

Knihy pro 27 knihoven zakoupil J. Hofman. Spolu s knihami pro české spolky je uložil do 40 adresovaných balíčků, zabalil do 6 balíku a celkové váze kolem 80 kg. O. Reichert měl dohodnut, že knihy M. Pánková odvezde do Rovny v rámci zájednku objednaného michalovskými krajany při slavnostním odhalování památné desky, připomínající založení jejich obce. Bylo zajištěno, že si zde L. Lohinová knihy vyzvedne a na náklad iniciátora daru rozslehlé adresářství. K zásluze byly proto tento způsob přepravy vystavěny Vladyšenskou knihovnou a Ministerstvem zahraničí ČR žádostí o bezcelní převoz.

Tento předpoklad bohužel nevyslal, protože M. Pánková převezla jen záslíků pro 10 adresářů. Zbývajícím třiceti adresářům knihy odvezl nemohla pro naprostý nedostatek místa i v následných zajezdových autobusech, a jak sdělila, nemůže omezovat své klienty.

Autory nezbylo, než aby zaslali knihu normálníma smluvním způsobem. Celní orgány Ukrajiny žádostí ignorovaly a žádaly vysokou cenu a další poplatky. Spor tál 28 měsíců a nedokázalo ho vyřešit České centrum v Kyjevě, Ministerstvo kultury, Ministerstvo zahraničních věcí Ukrajiny ani Vladyšenskou knihovnu v Praze, na něž se postupně protago-nisté obraceli. Tepře rada vlastyanectví Ukrajiny v Praze, na základě nedávno opakované písemné žádosti, napsal dopis *Předsedovi státního celního komise Ukrajiny* a ten záslík v listopadu 2000 uvolnil. Přítel J. Hofmana v Kyjevě ji rozesílal adresářství. Adresáti potvrzeni o převzetí záslík a někteří i s doprovodným děkovním dopisem.

Véme, že tato akce přispěje k realizaci nejen původního záměru, ale také případu svou malou kapkou k upevňování dobrých vztahů mezi Českou republikou a Ukrajinou. Bylo by žádoucí, aby předsedové SCVP zajistilo potvrzení o převzetí záslík a některé i s do-

Jiří Hofman

Našemu Zpravodaji do Nového roku příštího století a tisíciletí

Poutem, které nás, bývalé volyňští Češi a jejich potomky stále spojuje, zůstává bezešporu časopis Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele nás Zpravodaj. Nejsme zdaleka smí, kdo každého jeho nové číslo netrpělivě očekává, těž se na něj a potom ho celé "od deski do desky" se zájmem "na jeden záhad" přeče. Jíž osobně si ho nechávám někdy několikrát kopirovat a poslat příbuzným, přátelům a známým do Polska, Francie i USA. Velmi se proto přimluvávám za to, aby se v něm i nadále hodnotil nejen život naši bývalé krajanů v této větve českého národa na Volyni, nás přinos v boji za osvobození ČSR, ale i to, co jsme dokázali po návratu do staré vlasti. Myslím, že toho nebylo nám málo.

V souvislosti s hodnocením významu naši bývalé zájmových organizací Svazu Čechů z Volyně by se měla objevit také informace o Zvláštní vojenské skupině 2272 "Zatec" už proto, že nesporný autorita SCZv prománila do značné míry z toho, že byl ve své činnosti a rovněž významném zastoupením "pokračovatelem" této rady volyňské vojenské jednotky, působící v Záci od června 1945 až do její postupné likvidace v letech 1946-47. Vlítěm útvary byla známou osobnost skpt. Jaroslav Perný, rodák z Kvassilova. Funkci náčelníka stávky zastával př. Jaroslav Chudoba, rodák z Českého Boratína. Pamětníci - přímo příslušníci tohoto útvaru - by měli své vzpomínky osvěřit a "dát na papír" do redakce Zpravodaj.

V ponutných dějinách naší krájské volyňské komunity jsou dvě události, které by měly být stále připomínány. Je to tragédie Českého Malina a Karpatsko-dukelská vojenská opera. Obě města s téměř událostí spjaty se by měla stát místy poutními, do nichž by se měly trvale vracet i naši potomci. Je nespornou zásluhou cesťovní kancléřky paní Marie Pánkové z Nového Města, že se putování do bývalého Českého Malina na Volyni stálo již tradič a to užky do dne výročí 13. července. Putování na dukelskou bojkovitě by měly zapadn do náplně své činnosti jednotlivé regiony a to bud už 9. června 2006. Hlavní Radu letu do dělá zásluhou paní Irény Malinské pražské region.

Mezi našimi krajanem v cizině, zvláště v Americe, se projevuje zájem o město, kde se narodili jejich předkové, kteří se z Volyně do Ameriky odstěhovali koncem 19. a začátkem 20. století. Bylo by dobré tento zájem podporovat. V této souvislosti připomínám, že právě tažka tiskem kronika měl male rodinu výšky Českého Boratína u Lucka na Volyni. Tema vystěhovalectví do USA a zpětného působení amerického liva na život obec je tam podrobne populárn. Autorem knihy je vnu měho nezapanutného učitele Josefa Vlk, Ing. Josef Vlk s manželkou Annou a bratrem Vladislavem.

Zájem byl v současné době pro mnohé tamní obyvatelé minofádné těžký. Snad i proto tam rádi vzpomínají na nesporný ekonomický a kulturní přínos Čechů za dobu jejich působení na Volyni. Projevujete to i zájemem o naši volyňskou minulost. I této tématice by se občas mohl nás Zpravodaj věnovat.

Zúčastnil jsem se jako delegát 4. konference

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, která se konala v Praze dne 26. listopadu 2000.

Rád bych vyjádřil své osobní uznání výboru naší zájmové organizace a zvláště jejímu předsedovi prof. MUDr. Vladimíru Dufkovi, CSc. za jejich dosavadní činnost a za nesporné velké úsilí o hodnocení zásluh volyňských Čechů, které přináší své ovoce i v literární formě. Do další činnosti přejí staronovému výboru hřejivý pocit uspořejení z dobré konané práce a plnou, účinnou podporu naší krajanské komunity.

Následuji Zpravodaj přeji do Nového roku příštího sto a tisíciletí nejen mnoho vděčných členů, ale rovněž radu ochotných doprovodit a zajímavých příspěvků. Jaroslav Chudoba, Milostin

Kulturní a společenský život na Volyni

Dlouhě zimní večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé setkání a sokolská cvičení apod. Byly to nezapomenutelné chvíle, na které se občané velmi těšili.

Kulturní činnost večery na Volyni byly pro krajany nejen odpočinkem po celoroční dníře, ale také obdobím, kdy se konaly různé kulturně společenské akce. Hrála se divadlo, probíhaly soutěže, organizovaly se různé set

nacistických metod opustili výcvikový tábory v Lesznej u Bananowic v Polsku a přišli na Volyně. V obci jim rodiny poskytly dodatečnou přístežnost a podporu. Jednalo se o Václava Fogelhutu, Otakara Kaminského a Antonína Nechutného. Jejich krátký pobyt, nezložná výře větitelská národnost, fašismus, povolení ČSR, povzbudil v krajany národnou uvědomění a vytváralo ještě větší nenávist proti fašismu.

Nikdo z uprchlíků v obci nezůstal natrvalo. V měsíci březnu 1940 odjeli dál na východ do SSSR. Jejich další osudy zůstaly neznámé.

Po osídlení Volyně se četly knihy dovezené z Čech. Ty si občané půjčovali novým. Později byla zřízena obecní knihovna u Václavíku. Knížky a časopisy se objednávaly z Čech. Čas a země, zejména české učebnice, dostávala knihovna darem od různých institucí v ČSR.

Za dlouhých zimních večerů, někdy již v odpoledních hodinách, ženy draly prály pro výběrové dívky. S děvčaty chodily na dráni a chlapeči. Většinou sedávali ve vedeckých místnostech, hrály kartu, prováděli různé lumpyňáky nebo se obesoblovali vodoukem (samošonkou). Vývrcholením byla "dodenra", která končila malým poštěšením. Mezi deníkem jídla a většinou patřily klobíky, koláče a pečené maso. A samozřejmě že nescházel samohonka.

Krátoce po návratu do vlasti František Dvořák založil dechový orchestr, přičemž z bývalých dembrovských hudebníků v městysu Slezské Rudoltice. Po kapelu složil pochod "Náhradu na vlast". Skladba byla několikrát hrána v československém rozhlasu. Pro malý zájem o dechovou kapelu ze strany místního obyvatelstva se kapela rozpadla. Mladí volyňští hudebnici, jeho odchovanci, později hráli v různých kapelách na Osoblažsku. V současné době jeho vnuček Stanislav Moravec je vedoucím dechového orchestru v Městě Albrechticích na Krnovsku. Asa za 14 dní po návratu se napospolu se členové dembrovského pěveckého kroužku na pohřbě Vedemek Vrigitkové Dvořákové se rozloučili se zemoušou, zaplavili několiky pořebehnické písni a tím činnost jejich kroužku skončila.

S útoku vpíjeme se všechny ty občany, kteří mají neocenitelnou zásluhu na vzniku obcí na Volyni a jejich hospodářský, kulturní a společenský rozvoj. Byli to pocitivci, pracovitci a oddaní vlastenci, kteří neznamí dnu a kteři veškerý svůj volný čas věnovali kulturnímu a společenskému životu v obcích. Nezastupitelnou úlohu sehráli v rozvoji kultury a vzdělosti domorodého obyvatelstva. Některé české tradice, zvyky a obyčeje se u ukrajinského obyvatelstva dochovaly dodnes.

Samec Vladimír

Připravujeme celostátní setkání černobylských krajany

První rok nového století a tisíciletí po černobylské krajany je významným činem, že reprezentují dležitý mezník jejich života: 10 roků od začátku zahájení humanitní akce návratu do historické vlasti.

Rada černobylských krajany ŠČVP uskutečněuje fádu akcí k tomuto výročí. Vrholem této akce mělo být celostátní setkání černobylských krajany a konference "Reparace krajany a jejich integrace v České republice". Organizační akce: Rada černobylských krajany, Univerzita Hradec Králové a město Jaroměř, v němž 21.-22. srpna 2001 fáda proběhne.

V průběhu zmíněné konference historické, psychologové, sociologové, a pracovníci státní správy podrobili analýze adaptacní a integrativní procesy předsídlení do vlasti.

Věceremnímu posazení budou předcházet exkurze k zajímavým místům Jaroměře a její okolí, zejména k podzemním chodbám pověstné Josefov, unikátnímu pomníku ruským zajatcům z 1. světové války na vojenském hřbitově apod.

Plánujeme také muzejní expozici, promítání filmů na krajanskou tematiku. Počítáme s tím, že každý účastník setkání obdrží pamětní list o 10. výročí zahájení návratu černobylských krajany do vlasti.

Úspěch akce záleží na aktivní činnosti krajany při její realizaci. Organizační výbor zpracoval základní body programu akce, zabývá se vyhledáváním sponzorů, bez jejichž podpory by akce podobného

druhu nebyla možná. Byly bychom velice vděční krajanům za pomoc i v této důležité otázce.

O tom, jak probíhá příprava celostátního setkání černobylských krajany vás budeme informovat na stránkách Zpravodaje.

Předběžnou informaci o zájmu o účast na celostátním setkání (jsou zváni nejen členové) prosíme sdělit džávanským Rady ve své lokalitě. Budeme věděti i z konstruktivní nabídky a připomínky, kterýkoli se zmíněné akce.

Doc. Boris Iľuk,
předseda Rady černobylských krajany

Nad knihou Josefa Tomana Tománka

Významný kupičovský rodák Josef V. Tománek vydal v minulém roce svou další publikaci s názvem Deník z Evropy a z Ameriky pod titulem Postěhy českého exulantů. V úvodu samé písí, že v Čechách, na Ukrajině a v Polsku zaznamenal některé postupy a dojmy a zapozornil na hrázy, kterými český národ profel za dobu totalitních režimů. V mládí na vlastní oči poznal těžké příči zemědělců na polích, ale i vrh úděl chudého studenta. Za sovětské vlády na Ukrajině byl užívaný až znuděný z komunistického žáluče, okusil drfnu v lesích i při práci na vojenských opevněních, která stavěla sovětská vláda podél hranicí řeky Bug. Byl svědkem deportací prostých občanů, sedláčků i inteligence do odtrovců na Sibiř. Souhrn všechno Tománcových žádoucí a poznátek vystihl v jeho aktuální odpovědi k nacismu, ale také ke komunismu. Podle svých možností chce v boji proti jakékoliv totalitě napomáhat svými verši paným s lidovým nádechem, bucurat jimi svědomí čestných lidí a upozorňovat na netesty doby, která až příliš vzhází k penězmaru.

Čím tak skutečně poměrně krátkým básení, které jako odraz vznikly za jeho pobytu v Evropě a žádou zasýpaní do jednotlivé publikace. Celá řada jich byla evokována dejmy ze zájezdu na Ukrajinu, kterého se Josef V. Tománek zúčastnil a kde spolu s dalšími krajanym navštívil nejen rodny Kupičov. Ale také další místa a města, především Kovel a Luck. Některé verše rovněž reflekují autorový pobyt v Polsku, kde se zastavil při zpáteční cestově. Byl to jednán Lublin, kde kdysi před druhou světovou válkou studoval na hudební škole a kde má dodnes některé přátele, ale také Varslav, Krakov a další města. Vylehl podél zaujímají ve světre verše napsané po návratu a zachycují ozvěny vpíjeme se na Polsko a Ukrajinu.

Ráda bášni se obraci k Bohu a mnohí jsou zaměřeny politicky. Vše ukazuje na velkou píšť a pohovotost ve vyjadřování. Někdy týkají se jeho vlastního členění dnu, však později mladé generaci, která nadobu neprozrála, třeba srozumitelně. Vadi rovněž stejně metrum, které může působit jednotnávým až smáváním.

Druhá polovina publikace je psána v próze a námetý jsou obdobně jako v básních. Vede politicky zaměřené článskům tu autor pretiluje také např. verše zajímavým rozvojem, který s nimi uskutečnil noviny v Lucku či Elánky, které o jeho osobě uveřejnily některé ukrajinské a polské noviny za jeho návštěvy na Ukrajině. Objevují se tam i také životopisné pohledy aje.

Léta minulého roku se Josef V. Tománek rozhodl, že se vrátí z Ameriky do staré vlasti a v dalším díle publikace popisuje oficiální loučení s americkými Čechy. Autor ve sborníku přetiskuje rovněž Elánky, které na rozloučenou s ním uveřejnily americký český časopis Časopis. Při jeho odchodu se s ním rozloučily rovněž krajanské skupiny, které pracují při famili Panny Marie Karmelské a kroužek hudby a poezie. Po návratu se spisovatel usadil v plávavé Jesenici u Rakovníka. Publikaci uzavírají úryvky z dopisů, které spisovateli Josefovi V. Tománek Tománkovi zaslali v posledním období nejrůznější čtenáři, přátelé a obdivovatelé.

Přejeme krajancům, aby ještě dlouhá léta užíval svého pobytu v Čechách.

Jaroslav Fiala

Nedá se tomu věřit, ale nás krajan Jaroslav Fiala skutečně slavi osmdesátiny. Narodil se

18. ledna 1921 v Kupičově a tamtéž prožil šťastné dětství i rané mládí. Rád chodil do školy, zejména v době, kdy v Kupičově působil nezapomenutelný učitel Josef Krebs, který české mládež vstěpoval lásku k českému jazyku, k české literatuře a k českým dějinám. Za války zasílal totální nasazení v Kovelu a v roce 1944 odešel s ostatními kupičovskými dobrovolníky do Československé vojenské jednotky. Jako voják absolvoval vojenskou leteckou školu na Kavkaze.

Jaroslav se těší, jak si po válce zařídil život v osvobozeném Československu, ale únorový puč jeho naděje zmařil. S počínovým vývojem nemohl souhlasit, a tak odesel do zahraničí se svým starším bratrem Josefem, přišloušníkem západní armády, a usadil se v Kanadě. V současné době žije v Toronto (odtud jméno Jerry), ale českým vlastencem je stále. Využívá každé příležitosti k návštěvě České republiky a zajímá se o všechno, co souvisí s jejím osudem. Je rovněž aktivním členem ŠČVP a jako vedoucí zahraničního regionu získal pro Sdružení celou řadu nových členů. Pečlivě a nezřízne se stará o distribuci Zpravodaje i Kupičovského hlaslatce. Má však i mnoho jiných zajímavých. Cvičí, plave,cestuje, organizuje různé akce a má plno přátel. V neposlední řadě je Jerry v Střídém mecenášem. Díky jeho štědrosti mohly vystoupit již dvě knihy o Kupičově také opráva kostela v Mařově se jeho přispěním uchránila.

Ráda bych Jarouškovi popřála do dalších let pevný zdraví a neutuchající aktivity v uskutečňování jeho četných zajímavých, a to nejen za sebe, ale za všechny kamarády a krajany, kteří ho mají rádi a váží si ho...

Miloslavá Žáková

Moravskoslezský region

Násním členům i všem krajanům v celém republiku i v tém roztroušeným po celém světě přejeme do Nového roku 2001 a nového mileněho hodně zdraví, rodinné pohody, prostě vše nejlepší, přátele.

Za moravskoslezský region

Dr. Vladimír Samec, Václav Dubec

předseda regionu tajemník regionu

A máme tu ještě jedno přání z Rakovníka:

Přijmeme prožiti svátky vánocnich a mnoho stětí v Novém roce 2001 přejí potomci rodiny Čapkových ze Strakova na Volyni.

Doufáme, že se příště sejdeme v hojnějším počtu!

Pro zajímavost redakce uvádí, že pod timto přáním jsme napočítali 30 podpisů členů této roztroušené rodiny! Takových by bylo třeba více!

OZNÁMENÍ

Oznámejme členům našeho regionu, kteří byli mimo dosah důvěrníků, že z finančních důvodů nemůžeme rozsílat každému členovi složenku. Proto Vás prosím, abyste nám sami posílali své členek příspěvky (100 Kč) do konce února 2001. Děkujeme za pochopení!

Za moravskoslezský region
Jaroslava Holá, hospodářka

NAŠI JUBILANTI...

Region Moravský Krumlov

V 1. čtvrtletí 2001 se dožívají:

15. 1. Miroslav Vaňek ze Skleník Čes. byt. Kubšice
- 65 let. 20. 3. Anna Hrabovská-Klementová ze Sergejeky, byt. Smolín 81 let. 9. 3. Františka Nosková, z Nivy Zlotecké, Smolín 75 let.
12. 3. Milada Rusinková-Valšová ze Seliska,

byt, Hrušovany nad Jevišovkou 60 let.

Všem jubilantům do dalších let přejí dobré zdraví a spokojenosť v osobním životě za region členové výbory

Pevně zdraví, štěstí, úspěchy a spokojenosť v osobním životě do roku 2001 přejí členům Sdružení výbor regionu Moravský Krumlov

Region Olomouc

V první polovině 2001 oslavili naši jubilanti pěkná výročí:

Novák Josef 2. 1. 80 let, Lutin. Haltuchová Marie 15. 4. 70 let, Sušany. Nejstarší nás člen Josef Šulc 1. 5. 89 let, Olomouc a nejmladší naše členka Miluše Procházková 25. 5. 25 let, Olomouc.

Všem jubilantům hodně štěstí a zdraví přeje za region Vladimír Tengler

Region Brno

V roce 2001 oslavili svá významná životní jubilea tito naši členové:

91 let 25. 8. Niče Jan z Hlinska. 89 let 11. 4. Hibrant Vladimír z Varkovic. 81 let 2. 6. Hibrantová Anna z Varkovic. 83 let 9. 2. Bernal Václav z Teremna. 81 let 1. 1. Vítouch Josef z Malované. 80 let 7. 1. Vítouchová Emilia z Budky Hlinské. 80 let 22. 1. Kučera Josef z Teremna. 80 let 10. 6. Kubinová Marie z Chomoutu. 80 let 21. 8. Korinková Věra z Ulárovky. 75 let 2. 5. Kysela Vladimír z Lukav. 70 let 31. 10. Kroupová Milada z Černého Lesa. 65 let 16. 1. Bryšková Emilia ze Skály. 65 let 5. 5. Chudobová Anna z Libánovky. 65 let 5. 8. Holan Jaroslav z Krásného Čínu. 65 let 17. 10. Vrbová Olga z Tvereonice. 60 let 15. 6. Kvapil Miroslav z Ostrova. 60 let 20. 12. Joštová Růžena z Světová. 55 let 15. 8. Primaková Věra z M. Zubovštína.

Hodně zdraví do dalších let všem jubilantům z celé region přeje J. Kučera

Moravskoslezský region

V první polovině roku 2001 se v našem regionu dožívají významného životního jubilea tito naši členové:

Bláhová Helena ze Sosnové 3. 1. 60 let. Červenková Anna z Jindřichova 19. 5. 70 let. Čechová Ludmila z Opavy 12. 3. 70 let. Čmučhalová Anna z Krnova Ježníku 25. 1. 80 let. Janková Libuse z Poruby 10. 3. 70 let. Jelínek Leont Český 16. 6. 90 let. Loukota Václav z Senova u Nového Jičína 4. 8. 70 let. Polášková Rozálie z Suchodolu 9. 6. 90 let. Rudolfová Antonie z Senova 8. 3. 80 let. Stružová Emilia z Třebom 7. 3. 80 let. Vendolský Stanislav z Braniče 1. 4. 80 let. Vugrichtová Miloslav z Poruby 10. 2. 80 let.

Všem jubilantům tímto přejeme hodně zdraví, životního článku a vše nejlepšího do dalších let.

Za výbor moravskoslezského regionu Václav Dubec, tamějněk

Vladimir Samec, předseda.

Region Broumov

V 1. čtvrtletí oslaví v našem regionu jubilea tito naši členové:

Oxana Gabrielsonová 1. 1. - 35 let. Galina Černá 15. 1. - 50 let. Vasilij Gynrovic 18. 1. - 45 let. Nina Vachatová, 26. 1. - 45 let. Lidia Vlačitová, 15. 2. - 55 let a Emílie Vondráčková 26. 3. - 75 let. Všechni slovenští pocházejí z Malé Zubarštína.

Všechno dobré, hlavně hodně zdraví přeje za region Jiří Pokorný

Region Cheb

V prvním čtvrtletí 2001 se dožívají kulatých a půlkulatých výročí a vše než osmdesát titu naši členové:

22. 1. Josef Jazírek ze Sofievky, byt. Plesná - 80 let. 2. 2. Evženie Šedivcová-Skalopová ze Sofievky byt. Aš - 65 let. 5. 2. Viktor Bechyňský z Volkova byt. Lipovou u Chebu - 70 let. 7. 3. Marie Mansfeldová z Kfemence, byt. Budějovice/Ohře - 87 let. 24. 3. Miroslava Krajcárová roz. Guzenková z Vrb byt. Trněnice - 65 let. 28. 3. Alexandr Klouček z Bludova, byt. Aš - 90 let.

Všem jubilantům hodně zdraví a spokojenosť do dalších let přeje za region Máćová Pancířová

Region Frýdlant

Svých významných výročí se v tomto regionu dožívají:

55 let 7. 1. Marušek Rostislav ze Sofievky, byt. Frýdlant v. C. 60 let 11. 3. Prošek Miroslav z Malované, byt. Frýdlant, 65 let 1. 1. Čmučhalov Antonín z Novosíleček, byt. Raspenava, 65 let 21. 3. Janda Josef z Volkova, byt. Hajniště, 77 let 1. 1. Blumlíková Marie z Ozeran, byt. Vratislavice, 79 let 27. 2. Lišková Anna z Novosíleček, byt. Krásný Les.

Do dalších let hodně zdraví a životního pochody přeje za region Ludmila Milíčková

Všem jubilantům upřímně blahopřeje i redakce Zpravodaje.

Na závěr ještě jedno blahopřání, a to našemu zámožnějšímu členu a dopisovatelovi panu Jerry Kytolovi, k jeho krásným osmdesátinám narozeninám. Přejeme mu hodně zdraví a štěstí, a hodně článku do jeho zasloužné práce při národní členů v Americe i v Kanadě a doufáme, že s námi i nadále bude v kontaktu! Many happy returns of the day!

Redakce a SCVM

Na závěr ještě jedno blahopřání, a to našemu zámožnějšímu členu a dopisovateli panu Jerry Kytolovi, k jeho krásným osmdesátinám narozeninám. Přejeme mu hodně zdraví a štěstí, a hodně článku do jeho zasloužné práce při národní členů v Americe i v Kanadě a doufáme, že s námi i nadále bude v kontaktu! Many happy returns of the day!

Redakce a SCVM

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Moravskoslezský region

Se zájmutkem oznamujeme, že 20. 9. 2000 zmizelo po těžké nemoci ve věku nedožitých 69 let pan Václav Rožlášil z Jánovky na Volyni, nyní bytem v Hladkých Životicích. Použitáho titlu vyjadrujeme upřímnou účast. Čest jeho památek!

Výbor Moravskoslezského regionu SCVP

Region Karlovy Vary

Dne 29. 11. 2000 do delší nemoci ve věku nedožitých 77 let zemřel nás krajec z Malé Zubarštína, bytem ve vesnici Bohuslav, vážený pan Vladimír Erps.

Na partu byl tento nápis od jeho rodiny: Pracoval vždy do únavy, kulináře nedopřál. Srdečně jeho zlatý hýlačko, každému jen blaho přál.

Za vše dobré, co vykonal, tichý spánec teď mu přál...

Projevujeme rodině za naš region upřímnou soustrast Věra Pelcová

Region Frýdlant v Č.

V 2. polovině r. 2000 zemřeli titu členové našeho regionu:

Dne 20. 9. Antonie Vaščuková, rodačka z Raspenavy, bytem tamtéž, ve věku 68 let. Dne 29. 11. Marie Babická - Kapšová, rodačka z Volkova, bytem v Jindřichových H.

ve věku 78 let. Dne 10. 12. Emilie Šnajdrová, rodačka z Volkova, bytem Frýdlant v. C., ve věku 86 let. Upřímnou soustrast pozůstalým projevuje krajane. Za region Ludmila Milíčková

Region Chomutov

27. prosince 2000 zemřela náhle členka našeho regionu ve věku 68 let paní Slávě Němcová, narodená v Plzni na Volyni, bytem v Chomutově. Upřímnou soustrast za region projevuje Jiřina Kačerová a Alexandra Hloušek

Region Domažlice

Dne 30. června 2000 zemřel náhle nás člen Antonín Špatenka, ve věku 79 let. Pocházel z Moskvočínky na Volyni, posl. bydl. Domažlice. Upřímnou soustrast za region projevuje

N. Pytelková

Region Chomutov

Dne 5. 1. 2001 ve věku nedožitých 75 let zemřel dlouholetý člen našeho regionu, dobrý kamarád, příslušník Svobodovy armády pan Václav Pilát. Původem z Basového Koutha na Volyni, bytem v Třeskonicích u Žatce.

Upřímnou soustrast rodině za sebe i jménem regionu vyjadruje Jiřina Kačerová

Region Moravský Krumlov

Dne 1. listopadu ve věku 72 let zemřela naša členka paní Vilma Vodáková-Hosnedlová z Komárovky, posledně bytem Miroslav. Použitáho titlu vyjadruje upřímnou soustrast vedení regionu

Dne 22. prosince 2000 po dlouhé, těžké nemoci zemřela ve věku 81 let paní Anna Máliková roz. Havlíčková z Rovna, Bydliška v Litoměřicích. Za celou truchlicí rodinu, která nikdy na milovanském zensulou nezapomene

Josef Havlíček - bratr

Všem použitáho projevuje upřímnou účast i redakce Zpravodaje.

DARY došlé na konto

Sdružení v prosinci 2000

Vladimír Odstrčil, Brno 200 Kč. Boris Volk 200 Kč. Anna Vopálová, Tatenice 250 Kč.

Region Praha: Milena Olivová, Manušice 100 Kč. Ing. Petr Broch, Praha 200 Kč. Vladimír Šík, Praha 268 Kč. Rostislav Kaufman, Náchod 100 Kč. Soňa Palková, Mor. Beroun 50 Kč. Nina Dobroshová, Londýn 1000 Kč.

Region severomoravský obvod Opava:

Ludmila Čechová 50 Kč, Vlasta Fáborská 50 Kč, Věra Hrejková 50 Kč, Viktorie Ivanová 50 Kč, Josef Kajzler 50 Kč, Anna Klimundová 50 Kč, Emilia Krejčí 50 Kč, Václav Krejčí 100 Kč, JUDr. Jiří Klišovský 50 Kč, Bohumil Perman 50 Kč, Irena Rožášová 50 Kč, Irene Trumplová 50 Kč, Marie Zablocká 50 Kč, Milada Zemanová 50 Kč, manžel. Alexandra a Emílie Simonová 50 Kč.

Region Chomutov: Věra Opatrná, Železný Brod 200 Kč.

Všem dárčům moc děkujeme!

DARY pro potřeby regionu:

Region Karlovy Vary

Bouzová Marie 100 Kč.

Děkuji! Za region Věra Pelcová

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčů na název a číslo konta Sdružení, rozložili jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přáteři, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/0800, Cs společná a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neopomněli o zveřejňování dárů - zmršněte uveřejnit tepřive po oznámení účetního dokladu!

Krajane! Neposílejte v žádosti o peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.

Záležitost tykající se evidencí členů - změny adres, přihlášek nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

Tiskář Zpravodaj Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přáteři pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jednou období občanského Sdružení. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádáno rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Vára Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povoleno Českou poštou, s.p., odštěpným závěrem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo výslovo: 24.01.2001